

Damast för fest

TEXT TINA IGNELL FOTO BENGT ARNE IGNELL

Helena Bengtsson är formgivare, utbildad på Textilhögskolan i Borås. Hans Thomsson gick Väfskolan och är en av våra skickligaste handvävare med jacquard som specialitet. De möttes på en gemensam väns bröllop och började prata om att det skulle vara roligt att samarbeta.

DET ÄR NÅGRA ÅR SEDAN. De har var och en på sitt håll tänkt på hur ett gemensamt vävsamarbete skulle kunna se ut, men det har inte funnits tid, annat har kommit emellan. Hans renoverar ett mejeri vid sidan av Kinnekulle, halvtidsarbetar i matbutik och vill väva mer än han hinner i sina damastvävstolar och i de andra vävstolarna. Jacquarden som han fick från Väfskolan i Borås när utbildningen lades ner står tyst i ett av rummen. Han hade så gärna velat väcka den till liv men fick nej från Nämnden för hemslöjdsfrågor då han inte hittade bidragsgivare för den andra hälften av det sökta anslaget. Så den får vänta. Men lite nytta har den gjort. Den inspirerade att ta fram ett nytt mönster.

– Jag gillar verkligen att väva i jacquard. När jag vävde Kungaduken på Klässbols för några år sedan fick jag känsla för vilka möjligheter som finns, fortsätter han.

T v, Helena Bengtsson formger och Hans Thomsson väver i damastvävstol.

– Det här samarbetet har gett mersmak, det vore kul att fortsätta med ett nytt projekt, säger de båda.

Se mer på www.helenabengtsson.com

Helena Bengtsson och Hans Thomsson medverkar i 13 TEXTILA PORTRÄTT på VÄV 2011 i Borås. Utställningen pågår 15 september - 9 oktober.

Det var inför den årliga konstrundan på Kinnekulle förra året, med *Bröllop* som tema som han började börja fundera på en stor fin duk. Han kontaktade Helena som tänkte på idén och gärna ville formge mönstret.

– Det kändes lockande med ett tydligt tema och väldigt roligt att få arbeta med Hans. Jag kan inte själv väva damast men jag är nära vävningen och vet hur jag vill att det ska se ut. Det har verkligen varit en spännande resa som vi har gjort tillsammans. Nu ligger den här och jag känner mig så glad.

ISTÄLLET FÖR JACQUARDEN blev det en av damastvävstolarna som blev aktuell; 60 drag var gränsen. Kvaliteten skulle vara fin, så att glansen kom fram; 34 varptrådar per centimeter i ett lingarn som Hans sparar för ett alldeles särskilt ändamål. Som det här.

– När Hans visade mig hur bred rapporten kunde bli fick jag lite huvudbry. Inom de 60 dragen skulle både mittspegel och bård rymmas. Innan jag visste förutsättningarna hade jag sett framför mig något mer stormönstrat. Nu fick jag bygga på höjden istället.

HELENAS FORMSPRÅK ÄR ALLTID SENSIBELT. Oavsett om det är fina fårskinnsbitar som ger mjuka detaljer eller ett tygtryck på ett

vackert linne. Här blev fint tecknade hjärt- och blomformer från Kinnekulles flora till festliga och folkliga festspiror, vackert speglade ljuset i det gräddvita linnet. Bården är prickar.

– Jag gillar prickar och jag tycker om kontrasten mellan de organiska formerna och prickens exakthet. Och jag fick till en bra form med de 10 drag som blev över till bården.

– Det skulle även bli ett fint mönster till servett till duken, säger hon och vänder sig mot Hans. Tror du att du hinner det till Vävmässan?

NÄR DUKEN VISADES I EN UTSTÄLLNING i det vackra Cyrillusrummet på Värmlands museum i höstas tillsammans med Helenas formgivning och andra textila verk av henne blev den otroligt uppskattad.

MED MÅNGA TANKAR i huvudet och en förundran inför det faktum att det idag går att åstadkomma något som detta lämnar vi Kinnekulle med en inre önskan att man i framtiden ska få se mer av deras samarbete. Och vem vet, en dag kanske jacquarden återigen arbetar i Hans Thomssons ateljé och i hålkorten finns Helena Bengtssons mönstervärld. ■